

10.4.3. Finansiering

Merudgifterne er indbudgetteret på forslag til finanslov for 1989 med tilhørende budgetoverslagsår.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1 om formål

Til § 1

Bestemmelsen er enslydende med § 1 i forslag I.

Ad stk. 1

Den gældende skovlov indeholder ikke nogen formålsbestemmelse. Man kan dog af forskellige bestemmelser i loven og af lovens forarbejder udlede, at den skal varetage både produktionsmæssige og miljømæssige, især landskabelige, hensyn.

Skovloven har ikke blot været en forudsætning for, at træproduktionen er forøget og forbedret, men også, at skovene har kunnet tilgodese miljømæssige hensyn såsom landskabelige, naturhistoriske, kulturhistoriske og miljøbeskyttende hensyn samt hensyn til friluftslivet.

Lovforslaget tilsigter at videreføre denne linie ved at formulere et egentligt formål med loven. De enkelte elementer i formålsbestemmelsen er ikke indordnet i en prioriteret rækkefølge. Dansk skovbrug er kendetegnet ved en driftsform kaldet »flersidigt skovbrug«, hvor hensynene til de forskellige dele af formålsbestemmelsen er søgt afbalanceret efter de forhold, der er på de enkelte lokaliteter eller de enkelte ejendomme.

For det første tilkendegives, at man ønsker at bevare og værne de danske skove. Dette sker i erkendelse af den store flersidige betydning, skovene har. Forslaget sigter mod at forstærke lovens indflydelse på skovdriften, både hvad angår træproduktionen og de miljømæssige hensyn.

Det bemærkes, at løvskov er den naturlige vegetationstype på en meget stor del af landets areal, og at løvskoven – udover sin betydning for træproduktion, beskæftigelse m.v. – tillige har væsentlig betydning som levested for landets oprindelige flora og fauna. Det er en af grundene til, at løvskoven søges beskyttet og fremmet med lovforslaget, som en integreret del af det flersidige skovbrug.

Det er væsentligt, at der i formålsbestemmelsen desuden lægges vægt på skovnaturens langsigtede stabilitet. Det sker i lovforslaget ved at fastlægge fredskovsbegrebet som en arealreservation til skovbrugsformål og ved at foreskrive, at fredskovsarealer skal benyttes til god skovdrift.

Lovforslaget sigter endvidere mod at forbedre strukturen i skovbrugserhvervet. Det søges gennemført på flere måder f.eks. ved at påvirke arrondering-

en og ejendomsstrukturen positivt og ved at præcisere Skov- og Naturstyrelsens opgaver på det skovbrugsfaglige område.

Velfungerende skovbrugsejendomme, både i den offentlige og i den private sektor, er en væsentlig forudsætning for, at skovene fortsat kan udbygges til flersidigt gavn for træproduktionen og for udvikling af skovenes miljømæssige værdier.

Det er endvidere hensigten, at en ny lov kan medvirke til at forøge skovarealet. Der er ikke egentlige tilplantningsbestemmelser i forslaget, men ved hjælp af regionplanlægningen og forslagens § 9 kan skovloven i samspil med en målrettet administration af anden lovgivning, bl.a. landbrugsloven, forbedringsloven og planlægningslovene, danne baggrund for en egentlig skovrejsningspolitik.

Skovrejsning tjener flere formål. På længere sigt kan landets afhængighed af import af træ og træprodukter bringes ned, samtidig med at den indenlandske træforarbejdende industri kan styrkes. Med en noget kortere tidshorisont kan tilplantning medvirke til en række miljømæssige forbedringer inden for de områder, der iøvrigt er nævnt i bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det er klart, at behovet for ny skov bør afbalanceres med de øvrige behov, der kan tilgodeses ved samfundets arealforvaltning.

Det er hensigten med loven, at det statslige tilsyn med de private skove skal styrkes kvalitativt. Det skal bl.a. ske ved i højere grad end i dag at rådgive og informere om god skovdrift, både om de produktionsmæssige og de miljømæssige sider derved.

Lovforslaget vedrører især fredskovspligtige arealer. I bl.a. kapitel 5 er der dog regler, der også vedrører ikke-fredskovspligtige arealer.

I de tilfælde, hvor lovforslaget benytter ordet »skov« er der tale om fredskovspligtige arealer samt om visse andre arealer, der også er træbevoksede.

Som udgangspunkt er skove arealer, der er bevoksede med træarter, der kan udvikle en højstammet vækst. Der kan være tale om hjemmehørende træarter som bøg, eg eller ask, eller om indførte som ær, rødgran, sitkagran eller juletræ- og pyntegrøntarterne.

Der vil dog i reglen også være et krav til arealets størrelse og udstrækning for, at et træbevokset areal kan betegnes som skov. Mindre arealer danner i mange tilfælde ikke basis for skov med tilstrækkelig beskyttelse mod vind og udtørring, hvilket medfører, at højstammede træer ikke udvikles, og at den flora og fauna, der hører hjemme i skove, ikke indfinder sig. Denne situation vil i mange tilfælde foreligge, hvis skoven er mindre end 0,5 ha, eller hvis den er meget smal, mindre end 20 m bred. I sådanne tilfælde